

KISS, DRY, YAGNI i inne

Zaawansowane metody programowania

---

mgr inż. Krzysztof Rewak

6 marca 2019

Wydział Nauk Technicznych i Ekonomicznych

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Witelona w Legnicy

Plan prezentacji

1. KISS
2. DRY
3. YAGNI
4. I inne?
5. Podsumowanie

Dobre praktyki programistyczne

Czym są dobre praktyki programistyczne?

Dobre praktyki programistyczne

Najprawdopodobniej każdy programista może przedstawić własny zestaw praktyk, które uważa za dobre.

Dobre praktyki programistyczne

(ciekawą rzeczą oczywiście będzie porównanie dwóch takich zestawów i przekonanie się, że część *zasad* brzmi podobnie, część dotyczy całkowicie różnych rzeczy, a część w zasadzie sobie przeczy)

Dobre praktyki programistyczne

Podobnie jak z zasadami SOLID, pewne rzeczy bardzo często są odkrywane przez programistów *samodzielnie*. Dobrze jednak znać najpopularniejsze reguły, aby umieć odnaleźć się w prawdziwym świecie.

KISS

KISS.

Keep It Simple, Stupid.

Nie komplikuj, głupcze.

Apoteoza minimalizmu, implementacja brzytwy Ockhama, leonardowska
Prostota jest szczytem wyrafinowania.

KISS jest ciekawym zagadnieniem, ponieważ stosowane jest w wielu dziedzinach: od projektowania silników odrzutowców począwszy, a na tworzeniu filmów animowanych skończywszy.

Czym KISS będzie w programowaniu?

Warto wspomnieć przynajmniej dwa podejścia: upraszczanie nazewnictwa raz upraszczanie logiki biznesowej.

Wyobraźmy sobie projekt, w którym ktoś nagorliwie nazywa... wszystko.


```
GradesCalculator implements Calculations
```

```
    public GradesCalculator addGradesToCalculator(Collection grades)
```

```
    public GradesCalculator addGradeToCalculator(Grade grade)
```

```
    public GradesCalculator performCalculations()
```

```
    public String getCalculationsResult()
```

Czy naprawdę sens ma podkreślanie, że dodajemy oceny do kalkulatora w nazwie metody?


```
GradesCalculator implements Calculations
```

```
    public GradesCalculator addGrades(Collection grades)
```

```
    public GradesCalculator addGrade(Grade grade)
```

```
    public GradesCalculator calculate()
```

```
    public String getResults()
```


Lepiej? Pewnie, że lepiej.

Ale spójrzmy na to jak działa taki kalkulator.


```
GradesController extends Controller
```

```
public GradesController(GradesCalculator calculator)
    this.calculator = calculator
```

```
public Response calculate(Request request)
    User user = User.findById(request.get("id"))
    this.calculator.addGrades(user.getGrades())

    return response(this.calculator.getResults())
```

Kod powyżej się nie uruchomi, ponieważ nakomplikowaliśmy z interfejsem kalkulatora.


```
GradesCalculator implements Calculations
```

```
    public GradesCalculator addGrades(Collection grades)
```

```
    public GradesCalculator addGrade(Grade grade)
```

```
    public GradesCalculator calculate()
```

```
    public String getResults()
```

Jako autorzy tego kalkulatora doskonale wiemy, że nie ma co brać wyniku jeżeli uprzednio nie uruchomimy obliczania tegoż wyniku. To logiczne!

Problem polega na tym, że dla innego programisty nie będzie to wcale takie proste. Pamiętać, że musimy wywołać jakąś metodę zanim wywołamy inną? *Keep it simple, stupid!*

Jakie rozwiązanie powinno nam przyjść do głowy, aby uprościć taki kalkulator?

Dodać rzucanie wyjątku w momencie, gdy ktoś uruchomi pobranie wyniku? Czy to będzie faktycznie prostsze?

A może zahermetyzować obliczenia i wywołać je przy pobieraniu wyniku?
Ale co z SRP?

Im większa klasa, tym więcej rzeczy będzie można prawdopodobnie uprościć. Spójrzmy na kontroler w serwisie randkowym, który umożliwia nadpisanie danych o użytkowniku:

ProfileController extends Controller

```
public Response update(Request request, string id)
    this.validateRequest(request)

    User user = this.users.findById(request.get("id"))

    user.visibleName = request.get("visibleName")
    user.firstName = request.get("firstName")
    user.lastName = request.get("lastName")
    user.birthDate = request.get("birthDate")
    user.about = request.get("about")
    user.avatarUrl = request.get("avatarUrl")

    if(request.get("password") == request.get("password2"))
        user.password = this.hasher.make(request.get("password"))

    user.height = request.get("height")
    user.weight = request.get("weight")
    user.hairColor = request.get("hairColor")
    user.skinColor = request.get("skinColor")
    user.eyeColor = request.get("eyeColor")

    user.education = request.get("education")
    user.job = request.get("job")

    user.hideRealName = request.get("hideRealName")
    user.hideBirthdate = request.get("hideBirthdate")
    user.profileVisibility = request.get("profileVisibility")
    user.allowsAdultsContent = request.get("allowsAdultsContent")
    user.allowsCommercials = request.get("allowsCommercials")
    user.allowsBefriending = request.get("allowsBefriending")
    user.allowsPrivateMessagesFromStrangers = request.get("allowsPrivateMessagesFromStrangers")

    this.mailer.send("profile-updated", user)

    user.save()
```

Im większa klasa, tym więcej rzeczy faktycznie można uprościć.

Im prostszy kod, tym łatwiej się go czyta. Może warto zastanowić się czy programista więcej kodu w swoim życiu przeczyta, czy wyprodukuje?

DRY

DRY

DRY.

Don't repeat yourself.

Nie powtarzaj się.

Every piece of knowledge must have a single, unambiguous, authoritative representation within a system.

Każdy fragment domeny musi mieć jedną, jednoznaczną i wyraźną reprezentację w systemie.

– *The Pragmatic Programmer*, Andy Hunt i Dave Thomas

DRY, według jego autorów, dotyczy przede wszystkim kodu, ale również baz danych, testów, wdrażania, a nawet dokumentacji.

Do podstawowego zastosowania młodzi programiści dochodzą bardzo szybko. Bo czymże innym jest zamykanie pewnych obszarów kodu do funkcji, jeżeli nie wykrozystaniem metodologii DRY?

Recipes implements Repository

```
public Collection all()
    Collection recipes = Recipe.all()

    return response(recipes.map(recipe => (
        return {
            id: recipe.id,
            name: recipe.name,
            author: recipe.author.name
        }
    )))

public Collection latest()
    Collection recipes = Recipe.descending("created_at").limit(10).get()

    return response(recipes.map(recipe => (
        return {
            id: recipe.id,
            name: recipe.name,
            author: recipe.author.name
        }
    )))

public Collection get(string id)
    Recipe recipe = Recipe.getById(id)

    return response({
        id: recipe.id,
        name: recipe.name,
        author: recipe.author.name
    })
```


Recipes implements Repository

```
public Collection all()
    Collection recipes = Recipe.all()

    return response(recipes.map(recipe => return this.map(recipe)))

public Collection latest()
    Collection recipes = Recipe.descending("created_at").limit(10).get()

    return response(recipes.map(recipe => return this.map(recipe)))

public Collection get(string id)
    Recipe recipe = Recipe.getById(id)

    return response(this.map(recipe))

protected Object map(Recipe recipe)
    return {
        id: recipe.id,
        name: recipe.name,
        author: recipe.author.name
    }
```

Nie tylko wydzielanie funkcji i metod pomaga w stosowaniu DRY.


```
LegalDrinkingAgeGuard implements BeforeOrderCompletionMiddleware

    public Cart handle(Cart cart)
        if(cart.items.containsAlcohol() and cart.user.profile.age < 18)
            throw new IllegalDrinkingAgePurchase()

        return cart
```

Bardzo dobrą praktyką jest korzystanie z nazwanych stałych, aby nie powtarzać wielokrotnie tych samych *magicznych liczb*.


```
LegalDrinkingAgeGuard implements BeforeOrderCompletionMiddleware
```

```
    public const MINIMUM_LEGAL_AGE = 18
```

```
    public Cart handle(Cart cart)
```

```
        if(cart.items.containsAlcohol() and cart.user.profile.age < MINIMUM_LEGAL_AGE)
            throw new IllegalDrinkingAgePurchase()
```

```
        return cart
```

DRY

DRY należy rozumieć nie tylko na poziomie metod w klasach, ale również jako regułę dla całych projektów.

Czy pisanie za każdym razem od nowa tych samych funkcjonalności ma sens? W końcu powtarzamy kolejny i kolejny raz tą samą rejestrację użytkownika, ten sam mechanizm wysyłania mejla z potwierdzeniem, to samo wylogowanie, to samo uwierzytelnienie JWT, ten sam system praw...

Zatem czy używanie frameworka wpisuje się w regułę DRY?

A może wewnątrz frameworka warto stworzyć własny zestaw do postawienia świeżego projektu? Albo własny szkielet pod kolejnego CRUD-a? Albo własną implementację systemu kolejkowego?

Główną sprawą jest to, aby *nie powtarzać* swojej pracy.

I nie dlatego, że ktoś napisał o tym w swojej książce, ale przede wszystkim dlatego, że każda rzecz powtórzona n razy, za którymś razem zostanie powtórzona błędnie.

YAGNI

YAGNI.

You aren't gonna need it.

Nie będziesz tego potrzebować.

Dwie przedstawione wcześniej reguły (podobnie jak zeszłowykładowy SOLID) mówią, że warto zastanowić się nad upraszczaniem kodu lub budową pewnej abstrakcji, aby łatwiej nam się żyło w przyszłości.

YAGNI na pierwszy rzut zaleca coś całkowicie innego.

Dopóty programista nie powinien dodawać żadnych funkcjonalności, dopóki nie będą one naprawdę potrzebne.

Always implement things when you actually need them, never when you just foresee that you need them.

Zawsze programuj rzeczy, kiedy faktycznie ich potrzebujesz. Nigdy, kiedy po prostu przewidujesz, że będziesz ich potrzebować.

– Ron Jeffries

Prostym przykładem może być otrzymanie od klienta zadania utworzenia endpointa do uwierzytelniania użytkowników.

Feature: INT-0023

Guest should be able to log into the system

Scenario: Happy path authentication

Given I am unauthenticated guest

When I try to log in with "login" login and "password" password

Then I should receive authentication token

Scenario: Incorrect credentials

Given I am unauthenticated guest

When I try to log in with "login" login and "incorrent-password" password

Then I should receive error message

And I should receive "401" error code

Co powinniśmy zrobić?

Ustawić routing, przykładowo POST /api/login na kontroler
AuthenticationController?

Utworzyć reprezentacje użytkownika dla ORM-a i kontroler?


```
AuthenticationController extends Controller
```

```
public Response authenticate(Request request)
  string login = request.get("login")
  string password = request.get("password")

  let user = Users.where("login = $login").first()

  if no user
    return response("Invalid credentials.", 401)

  if no hash.check(user.password, password)
    return response("Invalid credentials.", 401)

  string token = jwt.generateToken()

  return response(token)
```

Wykonaliśmy zadanie, ale chciałoby się coś jeszcze zrobić, prawda?

Może dodać middleware, które nałożymy na każdy request i sprawdzimy czy mamy przesyłany token? Może wyabstrahować walidację poza kontroler? A może utworzyć dodatkowy serwis do logowania?

No i przecież trzeba zabezpieczyć podanego routa żeby zalogowany użytkownik nie wygenerował sobie nowego tokena. Zróbmy też zwracającą na razie `true` metodę sprawdzającą czy użytkownik w ogóle może zostać zalogowany; przecież kiedyś wprowadzimy banowanie użytkowników, prawda?

A może w przyszłości będzie więcej niż jeden rodzaj użytkownika, więc wypadałoby nałożyć interfejs na repozytorium użytkowników i wstrzyknąć je do kontrolera? A może przydałoby się opakować token w jakiś uniwersalny view model?

A może w przyszłości będzie więcej niż jeden rodzaj użytkownika, więc wypadałoby nałożyć interfejs na repozytorium użytkowników i wstrzyknąć je do kontrolera? A może przydałoby się opakować token w jakiś uniwersalny view model?


```
AuthenticationController extends Controller
```

```
public AuthenticationController(Authenticatable repository, Authenticator service)
    set repository
    set service
```

```
public Response authenticate(AuthenticationValidatedRequest request)
    string login = request.get("login")
    string password = request.get("password")
```

```
    service.authenticate(login, password)
```

```
    return response(new SystemToken(jwt.generateToken()))
```

Lepiej? Pewnie, że tak! Jest jakby SOLID-niej, jakby czyściej. Kod też się skomplikował, co może być nie do przeskoczenia dla mniej doświadczonych programistów.

Gdzie w tym wszystkim leży YAGNI?

Stety-niestety trzeba wykorzystać własne i cudze doświadczenie oraz zdrowy rozsądek, żeby nakreślić granicę między tym, co warto przewidywać na przyszłość, a tym co powinno pozostać proste.

Na pewno przy takim zadaniu nie powinniśmy jeszcze kombinować z żadnymi middlewarami, żadnymi skomplikowanymi walidacjami, z żadnymi przyszłymi metodami sprawdzania czy ktoś nie został zbanowany.

Dlaczego? Przede wszystkim może to przecież zostać zdefiniowanym w nowych zadaniach, a nie jest w żaden sposób krytyczną funkcjonalnością na obecny moment. Skoro wydzieliliśmy uwierzytelnienie do osobnego serwisu, nie powinno być problemem dodanie później reguł sprawdzających dodatkowe warunki.

Kod powinien być elastyczny, ale na pewno nie rociągnięty. Programistom często się wydaje, że myślą podobnie jak klient. Nigdy nie powinniśmy bez konsultacji dodawać nowych funkcjonalności, bez względu jak *logiczne* mogłyby się wydawać.

YAGNI nigdy nie powinno być wymówką na tworzenie złego kodu.
Powinno być przestrogą przed tworzeniem niepotrzebnego kodu, który
zaciemnia projekt i zwiększa pole do pojawienia się błędów.

I inne?

Akronimowych reguł jest wiele, wiele więcej. Czy warto znać wszystkie?
Być może.

Ale lepiej po prostu programować, najlepiej w zespole. Wówczas sami
dojdziemy do własnych wniosków na temat sensownego wytwarzania
oprogramowania.

Podsumowanie

Pytania?

Kod prezentacji dostępny jest w repozytorium git pod adresem
<https://bitbucket.org/krewak/pwsz-zmp>

Wszystkie informacje dot. kursu dostępne są pod adresem
<http://pwsz.rewak.pl/kursy/10>

